

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Admiranda Petri conuersio, & Dei misericordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

posse, cum alia vice celeberrimis quibusdam ferijs, inter concionandum, videret denuo Petrum in templum, cum pompa sua pedem inferre, interrupto sermonis filo, repente alta voce exclamauit: *Christe, praduicis, & prapotens, perfice ut auditores mei, eius, qui modo in eadem tuam pedem intulit, miseram condicionem, animi statum, periculumq; peruideant.* Nempe quod ipse nuper viderat, tunc cupiebat etiam a populo videri; ut vnus in ruborem dati exemplo plures corrigerentur. Audiit Christus orantem Dominicum, ac diuina vi effecit, ut qui aderant concioni, itidem intuerentur mille cacodæmonum spectra, Petri animam captiuam, ferroque deuinctam, quò impetus ferret, pertrahentia. Ibi alijs rei nouitatem admirantibus, alijs spectaculi insolentia exterritis, ingens repente exortus est clamor, concitatusq; tumultus horribilis, fugientium, vociferantium, perstreptantium, ut ab inuiso immaniq; monstro sibi quisq; caueret hortantium, belluamq; trucem auersantium: imminere omnibus tartarum, quem Petrus circumferret; inq; fuga esse salutem. Ad has vocum incredibiles contentiones, terroresq; multorum, inscius Petrus obstupuit, & ex vno famulorum tremefacto, cui ipse fugeret, quasiuit, curq; alij palantes ac dispersi recederent, & pauerent attoniti, inuestigauit? *Ista, inquit famulus, me tua facies & figura conturbat, qua non meum mihi herum ac dominum, sed satanam representat. Te Erebus pro suo habet, vincit, rapit, & raptat manus inferna. Hinc fuga popularis, murmur, terror, & consternatio plurimorum. Ipsa quoque nobilis uxor exclamat, simul atq; Dei voluntate mariti sui miseriam, & Tartareos illos vexatores aspexit. Ancilla etiam conspecto demonum agmine gemitus, & vultus continere non poterant.*

Trium horarum spatio insolens illa forma formidolosaq; species templum omne turbauerat. cum Petrus iam sui & compos, & similis ita fari cepit: *In extremam mihi videor redactus miseriam, quem plebs cuncta, famuli, a ni. iq; defugiunt: & quod est admirabilius conuix ipsa perhorrescit, suiq; mariti cane peius & angue euitat aspectum. O me perditum, ac plane desperatum, cui vni post hominum memoriam accidit, ut notos, ignotos, propinquos, alienos, domesticos, externos suo aspectu, tamquam Cerberus alter vertat in fugam. Prodest subinde ab hominibus despici, & mundi ludibrio exponi. Quia, teste Isaia,*

uoxa110

IV.

ADMIRANDA
PETRI CON-
VERSIO, ET
DEI MISERI-
CORDIA.

Ita 18. 39.

*vexatio intellectum dabit, & incipiunt, se ipsos agnoscere, quibus alij digicum intendunt ad illorum calamitatem. Nondum Petrus medicinam quaesuerat, incipiebat tamen sentire suum morbum. Vfus est occasione Dominicus. Nam postquam tempestiua oratione pauentem populum, & crucis signa iterantem anhelitumq; trahentem à timore recreauit, comitem suum F. Bernardum, ad lamentantem, plorantem, & se sine modo plangentem Petrum, cum mandato Rosarioq; misit. Is, vice ac nomine Dominici ita eum est affatus: *Quicumque gradiaris, quoq; te vertas, Orcus insequitur, populo id quidem spectante, & te, cuius id scire maximè intererat, nesciente. Sed tamen de peccatis tuis omnibus confitere, ac pœnas à teipso quam durissimas repete: cape simul hoc Deipara Rosarium, & in eius salubri precatione totus occupare: nisi vis, ut te terra dehiscens absorbeat.* Etiam quercus ex ictibus repetitis deijcitur. Quare & Petrus petra quauis huc vsque durior, tandem est emollitus. Nam imprimis Rosarium, quod antè non æstimauerat, reuerente manu accepit; metuq; etiamnum tremebundus in hæc verba respondit: *Meo nomine, frater optime, renuntia Dominico, hoc eius munus mihi fuisse gratissimum: & quando meas miseras multò me vidit apertius, de operam medicina faciendâ: idq; a me suppliciter postulari.* Rosario accepto, ante Mariæ Deiparæ imaginem procubuit, illudq; intermixtis lachrymis attentè recitauit. Videte Dei Matrem; videte *Aduocatam nostram; videte Refugium peccatorum.* Is qui tot annis iacuerat in sordibus omnium peccatorum, qui induruerat in mollitie, qui excæcatus fuerat auaritia atque libidine; qui de sua salute, de diuina misericordia, de Dei infinita bonitate desperauerat; vnico Rosario in honorem Dei genetricis recitato, liquefactus est in lachrymas, mollitus ad pœnitentiam, illuminatus atque erectus ad spem. Itaque ab oratione surgens illico ad D. Dominicum accurrit, atque totius antea vitæ scelera expianit. Audita huius peccatoris confessione, S. Dominicus Virginem Matrem, ad sententiam in tam difficili causa ferendam, inuocauit, eamq; consuluit de modo pœnitentiæ imponendæ: cuius suasu, præter alia, quæ tam publicè, propter exempli offensionem, quàm priuatim occultis nefarijs flagitijs expungendis, tum faciendâ, tam patiendâ præscripsit, eum Rosarium quotidie,*

toto

Cap. V. Petri conuersi exemplo ostenditur diuina clementia.

o toto reliquo vitæ decursu iussit persoluere. Postea à peccatis absolutum consolantibus verbis bene sperare docuit, atque in proposito confirmauit. *In Dei iustitiam & seueritatem incurreras, inquietabat, sed Rosarij beneficio in misericordia sinu conquiescis.* Ad quod stabilendum propositum, in Sodalitium adscribitur, vt aliena merita tibi egentissimo suffragentur. *Paruit illico Petrus negari toties Christi dolore contabescens; gallig, cantu, id est, Domini voce correctus, seq, ipse propria manu in Sodalitatis tabulas retulit, & catalogo ascripsit sociorum.* Ne quis autem tardum esse Deum ad ignoscendum existimet, jam olim per Prophetam dixit: *Impietas impij non nocebit ei, in quacumq, die conuersus fuerit ab impietate sua.* Cuius rei exemplum fuit etiam iste Petrus, nam illico iudicium æquante Deo factum est, vt quicumque prius miserrimam Petri seruitutem aspexerunt, terribilissimamque circa eum spectra oberrantia formidarant; jam tribus ornatissimis coronis, eiusdem poenitentis caput cinctum redimitumque palam intuerentur. Quid multa? hic Petrus antea tam sceleratus, cum postea, ex mandato Confessarij, Rosarium Beatissimæ Dei Matri quotidie orando offerret, dignus habitus est eadem Dei Matre monente, mortis suæ horam præscire. Vultis adhuc aliquid maius? Ille desperatus antea Petrus, ille à tot cacodæmonibus victus peccator, tandem eò venit, vt cum animam ageret, Dei Matrem, immò ipsum Christum Deum de Deo haberet præsentem, atque contra Strygij tentatoris artes insidiasque protegentem. Ita pessimæ vitæ homo, per poenitentiam, à S. Dominico ductus est ad Mariæ patrocinium & tutelam, immò ad inauditam Dei clementiam & bonitatem experiendam.

119019
I
ipso

1
I
ipso

V.
INTER MVLT
POENITEN
TIAE MOTIVA
CVR POTISSI
MVM DIVINA
BONITAS?

Ezech. 33.12.